

BAS KOSTERS

TEKST FLEUR BAXMEIER, MARTINE BRUYNOOGE *Hij is een ANDY WARHOL in de dop,
zij is de Nederlandse MISS COCO CHANEL to be. Twee van*

MONIQUE COLLIGNON

*Neerlands meest opmerkelijke ontwerpers openhartig over POPPEN,
HIGH FASHION en PLATZAK ZIJN.* FOTOGRAFIE HERMANNA PRINSEN

CONFECTIE VS. HAUTE COUTURE

Sexy, gedurfd, maar toch chic. Dat zijn de kenmerken van de ontwerpen van Monique Collignon. In 1990 startte ze met haar eigen couturecollectie die ze twee keer per jaar presenteerde en sinds 2008 heeft ze haar eigen confectielijn die twee keer per jaar wordt getoond tijdens de Amsterdam International Fashion Week. Een verrassend element in de shows van Monique is dat er iedere keer weer wordt gekozen voor een andere, bijzondere locatie. In 2010 werd ze uitgeroepen tot Dutch Designer of the Year.

passen veel beter bij hoe ik me voel vandaag." Hoe die gemoedstoestand is zal uit het twee uur durende, gezellige intermezzo tussen de twee modeontwerpers duidelijk worden. Monique, al jaren actief in de Nederlandse modescene, komt om in het werk: ze heeft net een vooruitstrevende catwalkshow op de Amstel gehouden, is druk met haar confectielijn en uitbreiding naar het buitenland. En dan Bas, die gedecideerd vertelt over zijn plannen voor de toekomst – een stijlicoon worden –, subsidies en zijn markante hobby: poppen verzamelen.

MONIQUE, WISSEL JE PER DAG WEL VAKER VAN KLEDING?

MONIQUE: "Ben je gek, nee hoor. Ik heb er vanmorgen de tijd voor genomen, maar normaal ben ik zo'n drie kwartier bezig. Haar föhnen, make-up erop en klaar. Het doet me steeds minder. Vroeger had ik meer tijd en vond ik het leuk om te experimenteren. Tegenwoordig draag ik ook steeds meer van mezelf en soms koop ik iets van een ontwerper. Versace en Valentino vind ik mooi en dingen van Ralph Lauren. Bijna al mijn schoenen en laarzen zijn van Chanel, dat is een tic. Ik heb een wand vol dozen, wel honderd paar, denk ik."

"Wat ben je veel afgevallen!" roept Monique Collignon (48) enthousiast terwijl ze collega Bas Kusters (33) gedag kust. Bas, die met zijn piercings en eclecticische outfit enigszins defoneert in de chique salon van Monique, lacht trots. "Ik ben negentien kilo kwijt, dankzij een dieet van Chinese voedingsleer," aldus de ontwerper, die ondanks zijn

superslanke voorkomen blij is dat er een visagist komt. "Dan zie je er goed uit en dat is toch belangrijk." Ook Monique, die met zes collecties tegelijk bezig is en het 'héél druk heeft', heeft de tijd genomen er appetijtelijk uit te zien. "Vanmorgen had ik een jurkje aan, maar dat heb ik alweer uitgetrokken. Deze broek en blouse

BAS: "Ik dacht laatst: wat is mijn huis toch vol, en ik heb echt een klein huis. Maar ik had het toch gepresteerd om er 35 paar schoenen en laarzen te verzamelen en op verscheidene plekken neer te zetten. Dat vind ik toch knap van mezelf."

MONIQUE: "Er was een periode waarin ik voor iedere gelegenheid naar de PC Hoofdstraat liep om weer iets nieuws te kopen. Nu shop ik in mijn eigen kast want weet je, sommige dingen wil ik wel hebben, maar ik moet prioriteiten stellen, dus ik heb een koopstop afgeroepen. Ik ben aan het investeren in mijn eigen prêt-à-porter-lijn, daar zit al mijn geld in."

BAS, DRAAG JIJ OOK WELEENS KLEDING VAN JEZELF?

BAS: "Bijna nooit. Ik maak nauwelijks herenkleding. Vroeger gaf ik bijna geen geld uit aan kleren. Alles was tweedehands of van de kringloop. De laatste tijd koop ik meer. Rick Owens, Walter van Beirendonck, de Macedonische ontwerper Marjan Perjovski – het zijn geweldige ontwerpers maar ook ongelooflijk duur. Als ik voor mijn verjaardag geld krijg, gaat dat meestal wel op aan designerkleding. Ik maak graag iets bijzonders van mijn outfit en make-up, zeker als ik een performance moet geven – ik werk namelijk ook als dj."

JULLIE ZIJN INMIDDELS GEVESTIGDE ONTWERPERS. WANNEER WIST JE: IK WIL DE MODE IN?

BAS: "In mijn tienertijd. Ik wilde iets creatiefs doen, maar kon niet naar de Kunstacademie omdat ik mavo had gedaan. Toen ben ik het mbo gaan doen met een focus op grafische vormgeving. Ik pluk nog steeds de vruchten van die opleiding: ik doe alle graphics van mijn ontwerpen, uitnodigingen, logo's enzovoorts, zelf."

MONIQUE: "Ik herinner me dat moment nog heel goed. Het was op mijn achtste en het kwam door een brochure van Chanel. Die vond ik zo prachtig! Vanaf dat moment was ik begeistert door vormgeving en mijn moeder maakte wat ik ontwierp. Mijn moeder deed alles voor me, ik was het nakomertje. Mijn zussen werden wel eens gek van me, want ik riep tegen iedereen die het maar wilde horen dat ik een Chanel wilde worden. Niet als hobby, maar meteen serieus."

MET WELK KLEDINGSTUK IS HET ALLEMAAL BEGONNEN?

MONIQUE: "Een groen pak met polkadots in seventies-stijl. Een broek met wijd uitlopende pijpen, jasje, pet. Mijn moeder heeft het voor me gemaakt. Hilarisch!"

BAS: "Ik ben begonnen met dingen verknippen. Kocht ik een Schotse damesrok en knipte ik die af tot een mini en daar droeg ik dan heftige punklaarzen onder, met ijzeren hakken. En een doorzichtige blouse met wijde mouwen. Eigenlijk vrij vreselijk, haha."

JULLIE ZAGEN ER ZELF DAN VAST OOK DOLKOMISCH UIT.

BAS: "Dat kun je wel zeggen. Toen ik vijftien was had ik al een neusbel, oorbellen, paars haar. Zo'n uiterlijk was in het socialistische arbeidersmilieu in Zutphen, waar ik vandaan kom, niet echt gebruikelijk. Mijn moeder heeft altijd een dubbel gevoel gehad bij mijn stijl. Aan de ene kant is ze trots, aan de andere kant vindt ze ook wel eens iets gek. Mijn vader daarentegen is een fervent drager van mijn kleding. Heeft-ie een trui aan met neukende beesten erop of de tekst 'Can I wash my penis here?'. Hij zit ook in de gemeenteraad."

MONIQUE
'OOIT KOCHT
IK VOOR
IEDERE
GELEGEN-
HEID IETS
NIEUWS IN
DE PC.
NU HEB IK
EEN KOOP-
STOP AFGE-
ROEPEN'

MONIQUE: "Ik was ook creatief. Toen ik vijftien was liet ik mijn haar asymmetrisch knippen. Kocht ik een geruite herenbroek met bandplooien van Salty Dog erbij en liet ik mijn moeder een spencer breien. Daarbij nog een broche van plastic bestek in de knoopsgaten. Ik was een beetje zoekende."

IS EXCENTRIEK ZIJN NU OOK NOG BELANGRIJK VOOR JULLIE?

BAS: "Ik hoef er niet per se heel excentriek uit te zien. Ik vind wel dat ik er steengoed moet uitzien. Daar doe ik mijn best voor. Make-up is daarbij bijna even belangrijk als kleding. In principe zou ik me kunnen redden met een Touche Eclat en een blusher, soms wat wit oogpotlood. Ik heb een soort signature-look met strakke shape en veel highlights. Lang ben ik daar niet mee bezig. Ik knal het er zo op. Het is ijdelheid, maar ook functioneel. Ik ben het middelpunt van de beeldvorming van de studio. Ach, ondanks het feit dat ik rook als een ketter en een wild leven heb, vind ik dat ik er eigenlijk heel goed uitzie, zeker nu ik veel ben afgevallen."

MONIQUE: "Ik ben niet altijd blij als ik in de spiegel kijk. Ik zie dat ik ouder word, de zwaartekracht speelt een rol, haha. Maar ja, er zijn ergere dingen op de wereld. Pas belde de stichting Doe Een Wens dat een kindje met kanker me dolgraag wilde zien. Dat ontroert me verschrikkelijk. Ook al ben ik ontzettend moe en helemaal op, hoe kan ik dat weigeren?"

WAAROM BEN JE DAN HELEMAAL OP?

MONIQUE: "Acht jaar geleden werd ik opeens overvallen door huidkanker. Een bevriend plastisch chirurg heeft me toen na de behandeling een week op bed laten liggen. Niet alleen om te herstellen, maar vooral om na te denken. Niet veel later was ik weer up and running. Mode is voor mij een trein geworden die nooit stilstaat. We hebben nog maar een klein team en daarom is mijn bord overvol."

BAS: "Ik herken dat wel. Het is heel lastig om niets te doen in de mode. Je kunt niet denken: ik ga even anderhalf jaar naar Bali en dan zie ik daarna wel verder. Je krijgt niet drie keer de kans om een label in de markt te zetten."

MONIQUE: "Wat ik nu meemaak, vind ik soms ook niet zo leuk. Mijn hart ligt bij

het ontwerpen, maar dat moet ik er soms haast bijdoen omdat ik zo veel andere taken heb.”

HOE DENK JE DAT TE GAAN DOEN? HEB JE EEN MASTERPLAN?

MONIQUE: “Een succes maken van mijn confectielijn zodat het een merk wordt. Het uitlenen van kleding doe ik voortaan alleen nog aan BN’ers waar ik een klik mee heb. En die het ook waarderen, zoals Lieke van Lexmond en Kim Feenstra. Ik was de eerste ontwerper die haar inhuurde en wij hebben echt een soort relatie gekregen. Ze kan alles bij me kwijt, al geef ik haar soms ook wel eens flink op haar lazer. Zo van: dit kan echt niet, Kim. Ze noemt mij tante Mo, heel schattig.”

BAS: “Ik geloof wel in *product placement*, maar net als Monique leen ik alleen kleding uit aan mensen die ik echt leuk vind, zoals dj Wannabeastar en Stacey Rookhuizen. Zo maar een willekeurige BN’er aankleden om aandacht in de pers te generen, daar doe ik niet aan.”

OVER PERS GESPROKEN: WAT IS DE ERGSTE RODDEL DIE JE OOIT OVER JEZELF HEBT GEHOORD?

BAS: “Dat ik hiv zou hebben. Dat geloof je toch niet? Zoals ik al zei: ik ben best een wilde jongen, maar kerngezond. Een schandalige roddel is het wel.”

MONIQUE: “Dat getuigt weer van de kiff. Mensen doen in je gezicht leuk, maar achter je rug lelijk. In Amsterdam deed over mij eens de roddel de ronde dat mijn kleding *crap* was en de rafels eraan hingen. Toen ik dat hoorde moest ik denken aan Sylvia Kristel die ooit eens zei: ‘Wat ze schrijven maakt niet uit, als je naam maar goed gespeld wordt’. En zo is het ook.”

DOET HET JE OOK NIETS ALS MENSEN JE KLEDING AFDOEN ALS BOETIEK-KLEDING, MONIQUE?

MONIQUE: “Boetiekkleding? Dat zegt me niets. En dat laat me ook koud.”

BAS: “Ik mag met mijn assistenten graag grapjes maken over internationale ontwerpers, zo hebben we het altijd over Louis Karton, maar dat zijn nooit echt gemene dingen. Sowieso kan ik met de meeste mensen in de Nederlandse mode-industrie goed opschieten. Het is geen haat en nijd.”

BAS
‘MIJN VADER
IS FAN
VAN MIJN
KLEDING.
HEEFT-IE EEN
TRUI VAN MIJ
AAN MET
DE TEKST
CAN I WASH
MY PENIS
HERE? HIJ ZIT
OOK IN DE
GEMEENTE-
RAAD’

JULLIE KOMEN OVER ALS ZEER TOEGEWIJDE ONTWERPERS. WERKEN JULLIE OOK WEL EENS NIET?

MONIQUE: “Nou, dat komt weinig voor, helemaal niet sinds mijn man Jan Henny tweeënhalve jaar geleden ook het bedrijf in is gestapt. Hij zat net *in between jobs* toen een assistente van mij wegging en zei: nou, dan kan ik jou mooi komen helpen. Dat is fijn, want wie kun je nu beter vertrouwen dan je eigen man? Enige nadeel is dat hij soms zelfs ‘s avonds laat in bed nog werkmails zit voor te lezen. Gelukkig begint dat al wat minder te worden.”

BAS: “Wat jij hebt met Jan Henny, dat heb ik met mijn broer. We proberen samen om de zaak te laten groeien en zitten constant aan de telefoon over dit en dat en zus of zo. En ik werk ook veel samen met mijn vriend Alex. Hij is visagist en doet alle haar en make-up van mijn shoots – en ook altijd mijn haar als ik iets belangrijks heb.”

WERK, WERK, WERK DUS. MAAR HOE ZIT HET MET DE BROODNODIGE ONTSPANNING?

MONIQUE: “Jan Henny en ik gaan graag samen op vakantie, maar dat zat er dit jaar niet in. Vorig jaar gelukkig wel, toen zijn we tien dagen in Zuid-Afrika geweest bij heel goeie, lieve klanten van ons. Zij hebben daar een lodge en hebben ons laten meege-nieten van hun weelde. Niet op een decadente manier met hakken en het hele jetsetgebeuren, maar gewoon lekker casual chic.”

BAS: “Alex en ik zijn niet van die poenerige types, wij verzamelen allebei poppen en speelgoed. We kijken samen veel op internet, gaan naar de Barbiebeurs. Alex heeft een speciale kamer waarin hij meer dan zeshonderd Barbie’s heeft staan en ik spaar allerlei speelgoed uit de jaren zestig en zeventig. Gisteren heb ik nog een trekbeest en een stapeltoren gekocht. We vinden het leuk zo tuttig te doen, lekker met ons speelgoed en onze poppen, haha.”

KLINT ALS EEN WALHALLA VOOR KINDEREN. IS DAT EEN TOEKOMSTDROOM?

BAS: “Kinderen, tja. Daar hebben we het wel eens over gehad. Maar zes goede vriendinnen van ons zijn kort achter elkaar al moeder geworden en daar hebben we eigenlijk meer dan genoeg aan. Wat ik wil, is echt heel succesvol worden als designer en vormgever. Niet alleen in Nederland, maar ook op internationaal vlak. Mijn grote droom is om een icoon te worden, zoals een Andy Warhol of een Jeff Coons. *Artist*, performer, kunstenaar – alles in één.”

MONIQUE: “Als ik zo naar Bas luister, dan denk ik: die fase heb ik ook gehad. Waarin je denkt dat alles mogelijk is. Maar als je in ons vak echt succesvol wilt zijn, dan zal er geld verdiend moeten worden om verder te groeien. Dat gaat zoals ik zelf heb ervaren, met ups en downs. Het is wel eens voorgekomen dat ik met zes euro bij de Albert Heijn stond en alleen twee pizza’s kon kopen als avondeten. Maar ik ben ervan overtuigd dat mijn tijd nog wel komt. Karl Lagerfeld was ook dik in de veertig toen hij een megaster werd. Aan de andere kant: is dat het belangrijkste in je leven als je in je kist ligt? Uiteindelijk gaan we allemaal weg zonder iets.” ♦

**FIGURATIEVE
PRINTS**

Bas Kusters verwierf na zijn afstuderen aan het Fashion Institute Arnhem direct bekendheid vanwege het winnen van de Robijn Fashion Award. Zijn werk is herkenbaar door vrolijk kleurgebruik, intensieve materiaalbewerkingen en figuratieve prints. De afgelopen drie jaar werkte Bas onder andere samen met Bugaboo, Coca-Cola Light, Kuyichi Jeans, Mattel Europe en Heineken. Behalve als ontwerper werkt Bas ook als dj.

